

La umbra aripilor Lui

De: Jim Hohnberger

„Cel ce stă sub ocrotirea celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic” (Psalmul 91:1).

Marele secret pentru a trăi o viață creștină este să înveți cum să trăiești la umbra aripilor lui Isus. În timp ce este ușor să vorbești despre lucrul acesta la nivel abstract sau conceptual, ea reprezintă o experiență care se întâlnește și este căutată destul de rar, chiar și de cei mai devotați creștini. Odată ce ai trăit această experiență, vei dori să o retrăiești. Așa că, veniți cu mine pentru a zări o scânteie din locul acesta special, la umbra Celui Atotputernic.

Când ne-am mutat în Montana, nu am avut de gând să-mi iau imediat o slujbă. A fost o experiență cu Dumnezeu ca să vedem dacă Îl putem găsi cu adevărat. Primii câțiva ani i-am petrecut aranjându-mi gospodăria și gândindu-mă la dezvoltarea caracterului meu și la reformele personale pe care Dumnezeu voia să le fac. Pentru doi ani am trăit foarte simplu și experimentul a funcționat. Oricum, fondurile au început să scadă. Puteam să mai trăim încă un an cu ceea ce aveam, însă era timpul să încep să caut ceva de lucru. Prin mai multe intervenții divine am fost condus să lucrez ca agent imobiliar pentru valea mică în care locuim.

Valea noastră se întinde pe 100 de kilometri la nord și la sud, și când ne-am mutat acolo era doar un locuitor la fiecare kilometru și jumătate. Erau oameni care au venit în această vale datorită motivelor pe care le-am avut și noi – frumusețea, apa, aerul curat și izolarea. Erau unii care credeau că toată valea le aparține chiar dacă este în întregime proprietatea guvernului și deci aparține fiecărui cetățean al țării. Mulți dintre ei ar fi pus bucuroși o poartă la granița de sud și ar fi dat cheia doar acelor puține persoane norocoase care locuiau deja acolo. Descoperiseră paradisul și vroiau să-l țină doar pentru ei.

Slujba mea de agent imobiliar era văzută ca o amenințare la fericirea lor și au făcut tot ce au putut pentru a mă opri. Vă rog să înțelegeți că nu toți locuitorii au avut obiecții, ci doar câțiva extremiști, care mi-au făcut viața nu ușoară. Ori de câte ori puneam un anunț, ei îl distrugau. Închipuiți-vă că aici nu erau în pericolul de a fi văzuți și raportați de alți oameni. Valea este mare, cu puțină populație, așa că ești ferit de privirea unui vecin care să te întrebe ce faci. Nu era nimic din ceea ce îi putea opri de a încerca să-mi întrerupă afacerea.

M-am hotărât să văd ce vor face. Am înlocuit reclamele pe care mi le luaseră, iar ei le-au luat și pe cele noi. Nu după mult timp pierdusem șaptezeci și cinci de reclame. Aveam tendința să las mintea să se preocupe de ceea ce-mi făceau acești oameni teribili. După toate astea, îmi luau reclamele și răspândeau fel de fel de zvonuri despre mine, care puneau sub semnul întrebării onestitatea mea și chiar legalitatea. S-au plâns Statului de afacerile presupuse ilegale pe care le făceam. Oficialitățile Statului au văzut și mi-au spus: “Sunt câțiva oameni geloși. Ignoră-i și vor înceta curând.” Poate că e adevărat, dar nu a fost ușor să nu mă mai gândesc la lucrurile rele care mi se făceau, mai ales când acțiunile lor mă împiedicau să câștig bani acum, când fondurile mele aproape se terminaseră.

Găsisem valea visurilor mele, și acum această vale lupta împotriva eforturilor mele să câștig venitul pentru familia mea. Când înfruntăm ispita putem să ne concentrăm fie asupra ispitei fie asupra soluției. Când ne concentrăm asupra problemei sau asupra ispitei, se pare că acestea se măresc și sunt mai greu de controlat. E ca și cum ai rostogoli un bulgăre de zăpadă în josul unui deal, iar acesta devine din ce în ce mai mare, până când nu poți să-l mai controlezi. Așa se întâmplă și cu problemele noastre.

Alegerea era simplă. Puteam să petrec timp încercând să aflu cine erau acești oameni care încercau, în mod literal, să ia pâinea de la gura copiilor mei. Puteam să aflu cine sunt și să-i discreditez. Puteam să caut simpatia altora și să spun: “Săracul de mine!” Sau puteam să fac lucrarea la care m-a chemat Dumnezeu. Nu puteam însă să aleg ambele variante. Dacă îndepărtam problemele din minte și l pe predam lui Dumnezeu spunându-l: “Iată-le, Doamne. Te las pe Tine să le rezolvi. Sunt prea mari pentru mine ca să pot să le port”, atunci puteam să mă concentrez asupra lucrului meu. Nu pot controla ceea ce fac alți

oameni. Nu-i pot opri să spună lucruri rele despre mine. Nu pot avea o reputație bună dacă mă apăr. Pot totuși să mă concentrez asupra lui Dumnezeu. Și asta este ceea ce am ales să fac.

De fiecare dată când ajungea la urechile mele un nou zvon, ori de câte ori eram încercat, ori de câte ori era distrusă încă o reclamă, le priveam ca pe ocazii de a exersa ce înseamnă să-l predai lui Dumnezeu orice situație. **Mintea voia să se preocupe de lucrurile rele care mi se făceau, în loc să-l predea supărarea lui Dumnezeu și să fie în relații bune cu acei oameni care-mi făceau necazuri. Mi-am amintit de profesorul universitar cu care am avut un conflict. Nu m-am comportat cum trebuia în situația aceea și Dumnezeu m-a trecut pe acolo iar și iar, până când a devenit un obicei să aleg calea pe care El o vrea.**

Am descoperit că poți fugi, dar nu te poți ascunde de cel rău. Liniștea și viețuirea în sălbăticie sau undeva la țară vor minimaliza contactul cu stresul pe care ți-l provoacă alți oameni, dar nu îl va elimina. Nu există un loc în care să mergi și să scapi de ispită. În acest caz, nu există posibilitatea de a evita ispita. De fiecare dată când cumpăram zarzavaturi, de fiecare dată când cumpăram combustibil, știam că mă apropii din ce în ce mai mult de fundul sacului, și asta îmi crea palpitații, mai ales când găseam iar câte o reclamă distrusă. Aveam nevoie disperată de banii obținuți prin vânzarea acestor proprietăți. **Trecându-mă prin experiențe dificile, Dumnezeu mă învață să fiu pasiv la vocea firii mele pământești, ceea ce înseamnă să fiu pasiv la vocea emoțiilor și simțămintelor mele.** În același timp, El dorea să mă facă să vreau să ascult, să răspund activ vocii Sale, care-mi vorbea.

Încercările nu au venit niciodată când am fost pregătit, niciodată în timpul studiului devoțional, ci atunci când nu mă așteptam.

Într-o zi, când mergeam cu mașina, am văzut că lipsește iar o reclamă și mintea mea a început să se gândească din nou la această problemă. Am descoperit că, atunci când meditez la aceasta, când spun și altora despre ea, când mă întâlnesc cu prietenii și le împărtășeam cât de rău eram tratat sau când vorbeam cu familia din Midwest, problema părea mult mai rea decât în realitate. De fapt, cu cât făceam mai mult lucrul acesta, cu atât mă îndepărtam mai mult de Dumnezeu. **În cele din urmă, am realizat că mă aflu într-o bătălie nu împotriva dușmanilor mei, ci pentru viața mea spirituală.** Am ajuns să înțeleg că Dumnezeu nu mă adusese în sălbăticie ca să am liniște în colțul meu. Nu, **Dumnezeu dorea ca Jim Hohnberger să vină în liniștea prezenței Sale astfel încât să aibe pace și liniște indiferent de circumstanțe, fie ele bune sau rele.** El dorește același lucru și pentru tine.

În timpurile biblice, David a fugit în sălbăticie, așa cum eu am plecat din civilizație. David a realizat că există vrăjmași care vor să-l distrugă chiar și în sălbăticie, așa cum am descoperit și eu. Problema mea este aceeași pe care a avut-o și David: Poate sufletul meu să găsească pace și liniște în Isus, chiar dacă circumstanțele nu se schimbă? Pot ca, prin credință, să-i încredințez această situație dificilă și să nu mă agit, lăsându-L pe Dumnezeu să aibă grijă de mine?

Când am ajuns să înțeleg aceste lucruri, atacurile s-au înțepit. Au apărut mai multe zvonuri, articole și editoriale în ziare. Lucrurile pe care le spuneau despre mine erau atât de rele, încât era greu să nu răspunzi. Și totuși i-am promis Domnului să las totul în mâna Lui. Aceasta a fost lupta mea – nu împotriva afirmațiilor, ci să rămân supus și predat lui Dumnezeu, dându-I voie să mă călăuzească și să mă direcționeze.

Acest fragment a fost preluat din capitolul 5 din noua carte a lui Jim Hohnberger, *“Veniți deoparte”*. Pentru restul poveștii, vedeți fie cartea, fie seria de CD-uri, *“Veniți deoparte”*.